

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แผ่นจับเวลา กับนาฬิกาจับเวลา
โดยการยื่นกระโดดสูง 30 วินาที ที่มีต่อการหาสมรรถภาพ
แอนแอโรบิก

ชื่อผู้เขียน นายศกดิ์สยาม แสงไวศยสุข

ชื่อปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา พลศึกษา

ปีการศึกษา 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ดร. ชานูชัย ขอบธรรมสกุล ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์รัตนา เสงส์สวัสดิ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แผ่นจับเวลา กับนาฬิกาจับเวลา โดยการยื่นกระโดดสูง 30 วินาที ที่มีต่อการหาสมรรถภาพแอนแอโรบิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาโอลิมปิกทีมชาติไทย จำนวน 20 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ทำการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แผ่นจับเวลา กับนาฬิกาจับเวลา โดยการยื่นกระโดดสูง 30 วินาที ที่มีต่อการหาสมรรถภาพแอนแอโรบิก นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในสังคมศาสตร์ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for Social Science/Personal Computer Plus) เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โพรดักส์โมเมนต์ (Pearson Product Moment Correlation)

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แผ่นจับเวลา กับนาฬิกาจับเวลา โดยการยื่นกระโดดสูง 30 วินาที ที่มีต่อการหาสมรรถภาพแอนแอโรบิก มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .58$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

TE 164011

The relationship between using a timing mat and a stop watch by the ergo jump 30 second test with respect to anaerobic capacity was moderate correlation ($r = .58$) at statistically significant difference level .01.